

กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน
FELLOWSHIP OF ENERGY REFORM FOR SUSTAINABILITY (ERS)

แนวทาง
ปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน
(ปรับปรุงครั้งที่ 1)

10 กันยายน 2557

www.energyreform.in.th

แนวทาง
ปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน

“การปฏิรูปพลังงาน” ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของกระแสสังคมในการผลักดันการปฏิรูปประเทศ อย่างไรก็ตาม “กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน” ซึ่งประกอบด้วยบุคคลที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวข้องกับสาขาพลังงานหรือการพัฒนาที่ยั่งยืนมาเป็นเวลายาวนาน เห็นว่าสิ่งที่มีการนำเสนอบางอย่างโดยบุคคลบางกลุ่มนั้น อยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์และถูกต้องนัก แม้อาจเป็นที่ถูกใจแก่ประชาชน เพราะมีลักษณะคล้ายนโยบายประชานิยม อาทิเช่น น้ำมันและก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ราคาถูก การเก็บภาษีการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมให้สูง หรือทวงคืน ปตท.มาเป็นของรัฐ เป็นต้น ซึ่งหากมีการนำไปปฏิบัติอาจสร้างความเสียหายอย่างมากแก่ประเทศโดยรวม แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าภาคพลังงานไม่มีปัญหา พวกเราเห็นว่ามีความหลากหลายประการที่ควรได้รับการแก้ไขโดยเร็วเพื่อให้เกิดประโยชน์ที่ยั่งยืนแก่ประเทศและประชาชนคนไทยในระยะยาว จึงได้รวมตัวกันขึ้นเพื่อจัดทำข้อเสนอต่อสาธารณชนทั่วไป โดยมีการเปิดตัวกลุ่มฯพร้อมข้อเสนอเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2557 ทั้งนี้ข้อเสนอไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ใดๆ

หลังการเปิดตัวกลุ่มฯ “กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน” ได้ดำเนินการชี้แจงข้อเสนอพร้อมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับประชาชน กลุ่มบุคคลและองค์กรวิชาชีพต่างๆหลายกลุ่ม รวมทั้งได้เข้าร่วมชี้แจงข้อเสนอของกลุ่มฯในการประชุมระหว่าง คสช. หน่วยงานพลังงาน และกลุ่มบุคคลต่างๆรวม 2 ครั้ง ทั้งนี้กลุ่มฯได้รับข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์เป็นจำนวนมาก จึงได้ปรับปรุงข้อเสนอของกลุ่มฯตามที่ปรากฏในเอกสารนี้

ข้อเท็จจริง

ในช่วง 3 – 4 ปีที่ผ่านมา ได้มีการนำเสนอข้อมูลจากบางภาคส่วนของสังคมที่อาจทำให้ประชาชนสับสนจนคิดว่า ประเทศไทยของเรามีแหล่งทรัพยากรปิโตรเลียม (น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ) จำนวนมากมายมหาศาล จึงควรกำหนดราคาพลังงานโดยเฉพาะน้ำมัน ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) และก๊าซธรรมชาติสำหรับยานยนต์ (NGV) ในประเทศให้ต่ำเข้าไว้ แต่ข้อเท็จจริงก็คือ

- เราไม่ได้มีแหล่งพลังงานในประเทศโดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบมากมาย แม้ว่าในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์ในประเทศไทยเพิ่มขึ้นสู่ระดับหนึ่งล้านบาร์เรลต่อวัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ แต่การใช้พลังงานของไทยก็เพิ่มขึ้นด้วยอย่างมากเช่นกัน การผลิตจึงไม่พอใช้ ต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศมากกว่าครึ่งหนึ่งของการใช้พลังงานโดยรวมของไทย คิดเป็นมูลค่านำเข้าพลังงานปีหนึ่งเป็นเงินกว่า 1 ล้านล้านบาท
- ปริมาณสำรองปิโตรเลียม (Reserves) ในประเทศมีจำกัด น้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงจากฟอสซิลที่ใช้แล้วหมดไป (Non-renewable Resources) เมื่อปริมาณสำรองและการผลิตปิโตรเลียมลดลง เราจึงต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้นเรื่อยๆในต้นทุนที่สูงกว่าที่ผลิตในประเทศมาก (โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) ที่มีราคาสูงกว่าก๊าซที่ผลิตในประเทศกว่าเท่าตัว) ซึ่งจะมีผลต่อต้นทุนพลังงานที่เป็นปัจจัยหลักในการผลิตและค่าครองชีพของประชาชน โดยเฉพาะคาดว่า

ค่าไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นถึงมากกว่า 30% ในช่วงเวลาอีก 10 ปีข้างหน้า และจะกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

- รายได้ของรัฐจากการพัฒนาปิโตรเลียมในประเทศต่างๆทั่วโลกขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรใต้ดินเป็นหลัก ระบบบริหารและการจัดเก็บรายได้ไม่ใช่ปัจจัยหลักที่กำหนดระดับของรายได้ การกำหนดสัดส่วนรายได้ของรัฐจากกิจการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมจึงควรมีความพอดีและสมดุลกับศักยภาพทางธรณีวิทยา และก่อให้เกิดการลงทุนเพื่อแสวงหาแหล่งปิโตรเลียมใหม่ๆ มาทดแทนแหล่งก๊าซธรรมชาติที่กำลังผลิตเริ่มลดลง
- เนื่องจากเราต้องพึ่งพาพลังงานจำนวนมากจากต่างประเทศ ทั้งน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ดังนั้นจึงควรใช้พลังงานทุกชนิดอย่างประหยัด คุ่มค่าและมีประสิทธิภาพ
- การกำหนดราคาพลังงานให้ต่ำเกินไปควรมีผลให้มีการใช้อย่างไม่ประหยัดและขาดประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน
- แม้ว่าเราส่งออกน้ำมันสำเร็จรูปเนื่องจากกำลังการกลั่นน้ำมันในประเทศสูงกว่าความต้องการ แต่วัตถุดิบเกือบทั้งหมดต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ไทยจึงเป็นผู้นำเข้าพลังงานสุทธิที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน
- น้ำมันยูโร 4 ที่มีการเสนอว่าควรเปลี่ยนไปเป็นยูโร 2 นั้น เป็นส่วนหนึ่งของแผนในการลดมลภาวะจากการใช้เชื้อเพลิงในยานพาหนะเพื่อประโยชน์ทางด้านสุขภาพของประชาชน โดยมีการดำเนินการต่อเนื่องมากกว่า 20 ปีและเป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับการกำหนดมาตรฐานไอเสียของยานยนต์และการปรับปรุงเครื่องยนต์โดยอุตสาหกรรมยานยนต์

ปัญหาของภาคพลังงานไทย

ภาคพลังงานไทยถือว่าได้พัฒนาก้าวหน้าไปมากในช่วง 40 ปีที่ผ่านมาทั้งด้านการผลิต การจัดหา การจำหน่าย การขนถ่าย การบริหารจัดการ คุณภาพ ความปลอดภัย และการกำกับดูแล ประเทศไทยมีน้ำมันและก๊าซ LPG ใช้อย่างต่อเนื่องไม่มีขาดแคลน หรือต้องปันส่วนน้ำมัน ไฟฟ้ามียุติใช้ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน โดยไม่มีไฟดับไฟดับเช่นในหลายประเทศ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มสูงขึ้นจนเป็นผู้นำในอาเซียน (ที่ร้อยละ 10 ของการใช้พลังงานโดยรวม) เรามีการรณรงค์ส่งเสริมเรื่องอุปกรณ์และการออกแบบอาคารและใช้เครื่องจักรเครื่องยนต์ที่ประหยัดพลังงานมายาวนานจนเป็นที่ยอมรับ ภาคพลังงานโดยรวมของประเทศจึงถือได้ว่า มีประสิทธิภาพในการวางแผนและจัดการได้ดีกว่าภาคเศรษฐกิจอื่นๆ หลายด้าน (เช่น การคมนาคม หรือขนส่ง ที่ควรได้รับการปฏิรูปอย่างเร็วที่สุด)

นอกจากนั้นภาคพลังงานไทย ธุรกิจและรัฐวิสาหกิจด้านพลังงานไทยก็ยังถือว่ามีประสิทธิภาพและคุณภาพดีที่สุดในเอเชีย ดังจะเห็นได้ว่าสาขาพลังงานของไทยถูกจัดอันดับเป็นที่ 3 ของเอเชียตะวันออกเฉียง และที่ 1 ของอาเซียน ตาม Energy Architecture Performance Index ของ World Economic

Forum และ Platts จัดให้บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (บมจ.ปตท.) เป็นบริษัทพลังงานอันดับที่ 18 ของโลก เป็นต้น

อย่างไรก็ตามภาคพลังงานไทยก็ยังมีปัญหาหลายประการที่ควรได้รับการแก้ไข เพราะหากทิ้งไว้จะทำให้ภาคพลังงานไทยมีความอ่อนแอและมีผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทย และฐานะการเงินระหว่างประเทศของไทย ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่

- ราคาพลังงานไม่สะท้อนต้นทุนจริง ยังมีการอุดหนุนราคาพลังงานในเชื้อเพลิงจากฟอสซิลบางประเภท แบบ Cross Subsidies และอุดหนุนแบบครบวงจร ซึ่งส่งผลให้ผู้มีรายได้มากและใช้พลังงานมากกลับได้รับการอุดหนุนมาก แต่ผู้มีรายได้น้อยกลับได้รับการอุดหนุนน้อย ซึ่งไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม และเป็นการบิดเบือนกลไกตลาดที่ทำให้เกิดการใช้สิ้นเปลืองและใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ และยังเป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนในภาคขนส่งอีกด้วย รวมถึงไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคกลุ่มหนึ่งที่ต้องแบกรับภาระการอุดหนุนผู้บริโภคอีกกลุ่มหนึ่ง
- ขาดการบริหารความเสี่ยงในการกระจายประเภท (Types) และที่มา (Sources) ของแหล่งเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าของประเทศในระยะยาว ทำให้ราคาไฟฟ้าของไทยผูกติดกับราคาก๊าซธรรมชาติมากเกินไป เพราะโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาดยังไม่ได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนในพื้นที่เป้าหมาย ขณะที่โรงไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับในด้านการบริหารจัดการความปลอดภัย
- ขาดความเชื่อมั่นและความเข้าใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการบริหารจัดการผลกระทบจากการผลิตพลังงาน อาทิ เทคโนโลยีถ่านหินสะอาด การผลิตไฟฟ้าจากขยะ การสำรวจและพัฒนาก๊าซในชั้นหินดินดาน (Shale Gas) เป็นต้น จึงทำให้โครงการที่มีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์และเป็นประโยชน์ต่อสถานะแวดล้อมบางโครงการได้รับการต่อต้าน หรือล่าช้ามีอุปสรรค
- การแข่งขันในธุรกิจพลังงานบางส่วนน้อยเกินไป และในส่วนที่มีลักษณะการผูกขาดโดยธรรมชาติก็ยังไม่มีการกำกับดูแลที่รัดกุมและการกำกับดูแลที่เข้มแข็งเพียงพอที่จะปรับโครงสร้างกิจการพลังงานให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมเท่าที่ควร
- องค์กรกำกับดูแลแม้มีอำนาจตามกฎหมาย แต่ยังไม่มีความเข้มแข็งเพียงพอในการคุ้มครองผู้บริโภค และในการวางกฎระเบียบที่โปร่งใสและรักษากติกาอย่างเป็นธรรม
- ความเสี่ยงของการมีผลประโยชน์ทับซ้อนระหว่างผู้กำหนดนโยบาย ผู้กำกับดูแล และผู้ดูแลผลประโยชน์ของรัฐในฐานะผู้ถือหุ้น
- การแทรกแซงจากปัจจัยภายนอกในธุรกิจพลังงานที่รัฐถือหุ้นในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง การลงทุน โครงการ การโยกย้ายแต่งตั้งผู้บริหาร ฯลฯ อันจะทำให้เกิดการบริหารจัดการที่ขาดธรรมาภิบาล การรั่วไหลและทำให้องค์กรอ่อนแอ

- ความไม่ไว้วางใจและเข้าใจในภาครัฐและข้อมูลของภาครัฐนำไปสู่ความไม่เชื่อถือจากภาคประชาชน รวมทั้งมีการนำเรื่องพลังงานไปสร้างประเด็นทางการเมืองโดยบุคคลบางกลุ่ม จึงทำให้โครงการหรือนโยบายด้านพลังงานบางเรื่องไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน
- ความซ้ำซ้อนของกฎหมายหรืออำนาจในการอนุญาตของหน่วยราชการ กฎระเบียบของทางราชการ ที่ตีความขัดแย้งกัน ทำให้การขออนุญาตมีความล่าช้า และเกิดต้นทุนแฝงในการทำธุรกิจของภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจพลังงาน
- การพัฒนาปิโตรเลียมในประเทศขาดความต่อเนื่อง และบริเวณที่มีศักยภาพสูงที่ยังเหลืออยู่เช่น พื้นที่แหล่งทวีปชอนไทย-กัมพูชาในทะเลอ่าวไทยยังไม่สามารถเข้าไปสำรวจหรือพัฒนาได้ เนื่องจากมีความไม่ไว้วางใจในรัฐบาล และขาดความเข้าใจในขั้นตอนกระบวนการเจรจาตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
- พื้นที่ในภาคเหนือบางส่วนที่มีศักยภาพทางธรณีวิทยาปิโตรเลียมถูกสงวนไว้ภายใต้การบริหารจัดการของกระทรวงกลาโหม จึงทำให้การสำรวจและพัฒนาแหล่งน้ำมันดิบเป็นไปได้ช้ามากและรัฐไม่ได้รับผลประโยชน์ทั้งทางด้านแหล่งพลังงานเพื่อความมั่นคงและรายได้ที่พึงได้รับ
- แม้รัฐจะมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนพลังงานหมุนเวียนและการอนุรักษ์พลังงานในหลายด้าน แต่มาตรการบางเรื่องก็อาจสร้างอุปสรรค หรือเพิ่มต้นทุนพลังงานของประเทศได้มากเช่นกันหากไม่มีการทบทวนปรับปรุง
- รัฐและประชาชนทั่วไปขาดความตระหนักและไม่ค่อยสนใจปัญหาโลกร้อนในระดับโลก อาทิเช่นภาวะโลกร้อน ซึ่งจะทำให้ไทยเราเตรียมตัวหรือปรับตัวไม่ทันกับมาตรการระดับโลกที่จะบังคับใช้ในอนาคต

ข้อเสนอการปฏิรูปพลังงาน

“กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน” เห็นว่าปัญหาในภาคพลังงานไทยดังกล่าวข้างต้นควรได้รับการแก้ไขโดยเร็วเพื่อให้เกิดประโยชน์ยั่งยืนในระยะยาว โดยอาจมีความแตกต่างจากสิ่งที่มีการนำเสนอโดยกลุ่มการเมืองหรือบุคคลบางกลุ่มของสังคม หรืออาจไม่เป็นที่ถูกใจของประชาชนเมื่ออ่านในครั้งแรก เพราะในหลายๆกรณีข้อเสนอจะสวนกับกระแสสังคม แต่พวกเราเห็นว่าในฐานะที่เป็นคนไทยและผู้ที่มีการประสบการณ์ด้านพลังงาน เราต้องกล้าที่จะเสนอความจริงและสิ่งที่เราเชื่อว่าเป็นแนวทางการบริหารจัดการด้านพลังงานที่ดีที่สุดต่อความมั่นคงทางพลังงานของประเทศในระยะยาวและมีความยั่งยืน

เราเห็นจากเหตุการณ์ในอดีตหลายครั้งทีนโยบายประชานิยม ทั้งในด้านพลังงานและสาขาอื่นๆในหลายประเทศ ที่ในช่วงแรกอาจสร้างความพอใจและความชื่นชอบของประชาชน แต่ในที่สุดนโยบายเหล่านั้นก็ก่อให้เกิดผลกระทบในวงกว้างต่อทั้งเศรษฐกิจและโครงสร้างทางสังคมอย่างรุนแรง จนถึงขั้นเศรษฐกิจเกือบล่มสลาย อาทิเช่น ประเทศเวเนซุเอลาในปัจจุบัน ในประเทศเนเธอร์แลนด์ในอดีต (Dutch Disease) หรือ

ประเทศอินโดนีเซียที่เคยเป็นผู้ส่งออกน้ำมันดิบและสมาชิกกลุ่มโอเปคที่กลับกลายเป็นผู้นำเข้าน้ำมันในปัจจุบัน เราจึงขอเสนอแนวทางปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืนใน 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

(1) การปรับโครงสร้างราคาพลังงาน

ราคาพลังงานประเภทต่างๆควรสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง ทั้งต้นทุนทางตรงและทางอ้อม พยายามลดเลิกการอุดหนุนราคาพลังงานแบบครอบจักรวาล แต่ใช้วิธีสร้างภูมิคุ้มกันเฉพาะกลุ่มแก่ผู้มีรายได้น้อยของสังคม เพื่อให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพและรักษาต้นทุนพลังงานของประเทศโดยรวมให้อยู่ในระดับต่ำสุด รวมทั้งเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ใช้พลังงานกลุ่มต่างๆ โดยดำเนินการดังนี้

- ปรับโครงสร้างราคา ภาษีและเงินกองทุนเพื่อให้ราคาพลังงานสะท้อนต้นทุนที่แท้จริง โดยคำนึงถึงผลกระทบทางอ้อมจากการใช้พลังงาน (เช่น งบประมาณค่าสร้างและซ่อมถนน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม) และการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนด้วย เพื่อความเป็นธรรมและให้มีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ผลผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้ในลักษณะเดียวกัน ควรเสียภาษีสรรพสามิตในระดับใกล้เคียงกัน โดยมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมคือ
 - ทயอยปรับเพิ่มภาษีสรรพสามิตน้ำมันดีเซล (เข้าสู่ระดับที่ 3-5 บาทต่อลิตร) เพื่อก่อให้เกิดการประหยัด ลดส่วนต่างราคาระหว่างกลุ่มเบนซินและกลุ่มดีเซล รวมถึงดึงรายได้คืนเข้ารัฐเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และยกเลิกการตรึงราคาขายปลีกน้ำมันดีเซลเพื่อให้ราคาขายปลีกเปลี่ยนแปลงตามต้นทุนจริง
 - แม้ว่าจะมีการลดภาษีและเงินกองทุนน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอลแล้วในระดับหนึ่ง ยังเห็นควรดำเนินการเพิ่มเติมโดยการลดภาษีสรรพสามิตและเงินเรียกเก็บเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่เก็บจากน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล (E10 และ E20) และเพิ่มภาษีสรรพสามิตกับลดการชดเชยเงินจากกองทุนฯ สำหรับแก๊สโซฮอล E85 ทั้งนี้ โดยยังคงเก็บภาษีสรรพสามิตจากน้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่วออกเทน 95 ในระดับที่สูงกว่าแก๊สโซฮอลเพื่อส่งเสริมจูงใจให้ผู้บริโภคใช้เชื้อเพลิงสะอาด ทั้งนี้ ระดับราคาขายปลีกไม่ควรแตกต่างกันมากเช่นในปัจจุบัน
 - ทายอยปรับขึ้นราคาขายปลีกก๊าซ NGV ให้สะท้อนต้นทุนที่แท้จริง และทยอยเก็บภาษีสรรพสามิตจากก๊าซ NGV ด้วย รวมทั้งให้ราคาขายปลีก NGV สามารถเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้ตามต้นทุน
 - ยกเลิกการอุดหนุนราคา LPG ที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง และยกเลิกการกำหนดราคาขายปลีก LPG ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มการใช้ (Cross-subsidies) ยกเว้นก๊าซ LPG ที่ใช้ในการหุงต้มสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่อาจให้มีการอุดหนุนเป็นการเฉพาะกลุ่ม
 - ให้ราคา LPG สามารถเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้ตามสภาวะตลาด แต่ควรกำกับดูแลมิให้มีการเอาเปรียบผู้บริโภคในการจำหน่าย LPG ที่ใช้ในยานพาหนะ
 - กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการลักลอบนำก๊าซ LPG ออกสู่ประเทศเพื่อนบ้านโดยหลีกเลี่ยงภาษี
 - ปรับราคา LPG ณ โรงแยกก๊าซฯ ให้สะท้อนต้นทุนที่เป็นธรรมต่อทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

- พิจารณาทบทวนโครงสร้างราคา LPG ที่จำหน่ายเพื่อเป็นวัตถุดิบให้แก่อุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของเศรษฐกิจส่วนรวม ให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งผู้ใช้พลังงานและอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และให้โครงสร้างราคามีความโปร่งใส ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มโดยรวมสูงสุดต่อเศรษฐกิจของประเทศ และอุตสาหกรรมไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก
- ควรหลีกเลี่ยงการใช้ราคาพลังงานเป็นเครื่องมือในการให้สวัสดิการสังคมแก่ประชาชน ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการอุดหนุนราคาพลังงานแก่ประชาชนบางกลุ่มตามนโยบายรัฐบาล ควรทำเท่าที่จำเป็นเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย โดยไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตลาด และให้ใช้งบประมาณแผ่นดินโดยกำหนดกรอบการใช้งบประมาณที่ชัดเจน เพื่อความโปร่งใส เป็นธรรม และเพื่อรักษาวินัยทางการคลัง หรือให้เป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายกำหนดกรอบการใช้งบประมาณเพื่อการอุดหนุนและสวัสดิการสังคม (Pro Poor Law)
- ใช้กองทุนน้ำมันในการรักษาเสถียรภาพราคาในช่วงสั้นเท่าที่จำเป็นจริงๆ และเพื่อส่งเสริมน้ำมันสะอาดและพลังงานหมุนเวียนเท่านั้น โดยพิจารณาออกกฎหมายรองรับการจัดตั้งกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง แทนการอาศัยอำนาจตามคำสั่งนายกรัฐมนตรีเช่นในปัจจุบัน และให้เพิ่มเติมเงื่อนไขว่ากองทุนน้ำมันสามารถมีหนี้สินสะสมสุทธิได้ไม่เกิน 5,000 ล้านบาท

(2) เพิ่มการแข่งขันและประสิทธิภาพในธุรกิจพลังงาน

เพิ่มการแข่งขันในธุรกิจพลังงานเพื่อมิให้มีการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยให้ราคาพลังงานสะท้อนอุปทานและอุปสงค์ของตลาดที่มีการแข่งขันอย่างแท้จริง และในกรณีที่ธุรกิจพลังงานมีลักษณะการผูกขาดโดยธรรมชาติ ให้ปรับโครงสร้างตลาดให้มีการแข่งขันมากขึ้น รวมทั้งกำกับดูแลกิจการอย่างเข้มงวด ซึ่งจะทำให้ราคาพลังงานอยู่ในระดับที่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภค โดยดำเนินการดังนี้

- เพิ่มการแข่งขันในธุรกิจน้ำมันโดยให้กิจการที่มีการแข่งขันของรัฐวิสาหกิจ (ทุกแห่ง) เข้ามาอยู่ในบังคับของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
- ลดการถือหุ้นของ บมจ.ปตท.ในกิจการโรงกลั่นหลายโรง โดยให้ บมจ.ปตท.ขายหุ้นทั้งหมด (Divest) ในโรงกลั่นบางจาก และ โรงกลั่น SPRC ออกไป
- แยกกิจการทอส่งก๊าซธรรมชาติออกจาก บมจ.ปตท.เพื่อความโปร่งใสและง่ายแก่การกำกับดูแล โดยในขั้นแรกให้ บมจ.ปตท.ถือหุ้น 100% และในขั้นตอนที่สองให้แยกความเป็นเจ้าของออกจากกัน (ownership separation) โดยรัฐถือหุ้นเกินกว่า 50% (ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญปี 2550) ทั้งนี้ ผู้ที่ให้บริการส่งก๊าซห้ามทำธุรกิจที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ เช่น ไฟฟ้า
- เปิดให้มีการให้บริการใช้ท่อก๊าซธรรมชาติแก่บุคคลที่สาม (Third Party Access) เพื่อให้ผู้ใช้มีทางเลือกในการซื้อก๊าซ
- ปรับปรุงบทบาทในการทำงานของ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) ให้มีความเข้มแข็งในการคุ้มครองผู้บริโภค และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน

- ปรับปรุงระบบการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการ กกพ.ให้มีความโปร่งใส และมีกลไกในการกลั่นกรองคุณสมบัติและความรู้ประสบการณ์ของผู้สมัครที่เข้มข้นขึ้น
- โอน การไฟฟ้านครหลวงและการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค มาอยู่ในสังกัดของกระทรวงพลังงาน เช่นเดียวกับ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกิจการไฟฟ้าและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานพลังงานที่จำเป็นสำหรับในอนาคต (สายส่ง Smart Grid ระบบจำหน่ายและมาตรฐานการบริการ มาตรการ DSM) และการกำกับนโยบาย รวมทั้งปรับโครงสร้างกิจการไฟฟ้าให้มีการแข่งขันโดยประชาชนมีทางเลือกในการซื้อไฟฟ้า อันจะทำให้ค่าไฟฟ้าสะท้อนการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพของกิจการไฟฟ้า โดยในขั้นแรกควรแยกกิจการระบบส่งและศูนย์ควบคุมระบบไฟฟ้า (System Operator) ออกจากกิจการผลิตไฟฟ้า

(3) ลดการแทรกแซงโดยมิชอบและแสวงหาประโยชน์ในกิจการพลังงานที่รัฐถือหุ้น และการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

แนวทางในการดำเนินการ คือจัดการดูแลผลประโยชน์ของรัฐในฐานะผู้ถือหุ้นจากการครอบงำและแทรกแซงจากปัจจัยภายนอกและลดช่องทางที่จะนำไปสู่การเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบในกิจการพลังงานที่รัฐถือหุ้น ควบคู่กับการเพิ่มความโปร่งใสและระดับธรรมาภิบาลในกิจการพลังงานดังกล่าว ซึ่งจะมีผลให้กิจการพลังงานที่รัฐถือหุ้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถจัดหาพลังงานให้แก่ผู้ใช้ในประเทศในต้นทุนที่ต่ำลง อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถมากขึ้นในการแข่งขันในเวทีโลก โดยดำเนินการดังนี้

- แยกการกำกับดูแล การกำหนดนโยบาย และการดูแลผลประโยชน์ของรัฐในฐานะของผู้ถือหุ้นออกจากกันอย่างชัดเจน รวมทั้งไม่ให้ข้าราชการที่มีหน้าที่กำกับดูแลหรือมีอำนาจตามกฎหมายในการกำหนดนโยบายที่อาจให้คุณหรือโทษต่อกิจการ เป็นกรรมการในบริษัทมหาชนที่รัฐถือหุ้นที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์
- ปรับปรุงระบบการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทมหาชนและบริษัทที่รัฐถือหุ้น ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลของบริษัทชั้นนำของโลก และให้กรรมการอิสระมีความเป็นอิสระอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ โดยให้ระบบการสรรหาและแต่งตั้งมีความชัดเจน มีเหตุผลอธิบายต่อสาธารณะได้ และมีขั้นตอนในการกลั่นกรองคุณสมบัติและความเหมาะสมที่เข้มงวด รวมทั้งเพิ่มความโปร่งใส และให้ประชาชนสามารถรับรู้ได้
- ข้าราชการที่ไปเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการในบริษัทมหาชนที่รัฐถือหุ้นในฐานะผู้แทนของรัฐ ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการประจำ จึงควรได้รับผลตอบแทนในระดับที่เหมาะสม หากมีผลตอบแทนส่วนที่เกินสมควรให้นำส่งคลัง เพื่อให้ข้าราชการสามารถทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ โดยไม่ให้เกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of interest) ในการทำหน้าที่

- ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจที่ไปเป็นกรรมการในบริษัทในเครือควรได้รับผลตอบแทนตามวิธีปฏิบัติของบริษัทชั้นนำในตลาดหลักทรัพย์
- ปรับปรุงระบบการสรรหาผู้บริหารสูงสุด (CEO) ของกิจการพลังงานที่รัฐถือหุ้น (และรัฐวิสาหกิจอื่นด้วย) ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล (ซึ่งจำเป็นต้องแก้ไขพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับการกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความเหมาะสมและมีความสามารถอย่างแท้จริง แทนที่จะเป็นบุคคลที่มาจากการขึ้นของปัจจัยภายนอกองค์กร และปรับปรุงสัญญาจ้าง CEO ให้สอดคล้องกับรูปแบบสัญญาที่ใช้ในบริษัทเอกชนชั้นนำเพื่อเพิ่มความเป็นอิสระของผู้บริหารและป้องกันการครอบงำแทรกแซงกิจการจากปัจจัยทางการเมือง
- เมื่อแยกกิจการท่องเที่ยวธรรมชาติออกไปจาก บมจ.ปตท.แล้ว ให้ลดการถือหุ้นของรัฐใน บมจ.ปตท.ให้ต่ำกว่า 50% เพื่อให้พ้นสภาพความเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะช่วยลดการแทรกแซงจากปัจจัยภายนอกองค์กรในระดับหนึ่งและในขณะเดียวกันช่วยให้การบริหารจัดการมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในระยะต่อไปให้ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการลดการถือหุ้นของรัฐให้ต่ำลงอีกเพื่อลดความเสี่ยงจากการแทรกแซงทางการเมืองในการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล (ซึ่งจะตรงกันข้ามกับความเห็นหลายฝ่ายที่ต้องการเพิ่มบทบาทของรัฐในการบริหารจัดการ)

(4) กระบวนการในการกำหนดนโยบาย และการขออนุญาต

- ควรให้มีผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ที่หลากหลายมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายพลังงานมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันรัฐควรคำนึงถึงมิติทางด้านพลังงานในการกำหนดนโยบายด้านอื่นๆ เช่น การส่งเสริมการลงทุน
- ตั้งสำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานแบบ EIA ของสหรัฐฯ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องและทำหน้าที่ในการเผยแพร่ข้อมูล โดยโอนงานและบุคลากรการจัดเก็บข้อมูลของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานและสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานมาที่องค์กรใหม่นี้ และขยายขอบเขตการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้สามารถรวบรวมข้อมูลด้านพลังงานและปิโตรเคมีจากส่วนราชการ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ทั้งในระดับมหภาคและระดับจุลภาค เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านพลังงานที่สมบูรณ์ และเป็นที่ยอมรับ
- แก้ไขกระบวนการ กฎระเบียบ และกฎหมายที่มีความซ้ำซ้อน เพื่อแก้ปัญหาความล่าช้าในการขออนุญาตในกิจกรรมที่เกี่ยวกับพลังงาน และเป็นแหล่งแสวงหาผลประโยชน์ที่มีขอบเขตทางการเมือง โดยเฉพาะความซ้ำซ้อนของพระราชบัญญัติโรงงาน กับพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน และพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และปัญหาความล่าช้าในการกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้พลังงานของเครื่องจักร อุปกรณ์ และอาคาร โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน เป็นต้น

(5) การสำรวจ พัฒนาและจัดหาแหล่งพลังงาน

โครงสร้างการจัดหาพลังงานขาดความสมดุลซึ่งมีผลต่อความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศอีกทั้งยังทำให้ต้นทุนพลังงานสูงกว่าที่ควร เนื่องจากประชาชนในพื้นที่เป้าหมายยังมีความหวาดระแวงและขาดความเชื่อมั่นในการบริหารจัดการโรงไฟฟ้าถ่านหินสะอาด และโรงไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์ก็ยังไม่เป็นที่ยอมรับด้านความปลอดภัย จึงทำให้เราพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในระดับสูงเกินควรและจำเป็นต้องเพิ่มการจัดหาไฟฟ้าจากต่างประเทศมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันความไม่ไว้วางใจภาครัฐและไม่เข้าใจในข้อมูล รวมถึงลักษณะเฉพาะของธุรกิจสำรวจและผลิตปิโตรเลียมได้กลายเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนาปิโตรเลียม ซึ่งเริ่มส่งผลต่อการจัดหาปิโตรเลียมในประเทศและจะมีผลให้การนำเข้าปิโตรเลียมเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงเห็นควรดำเนินการดังนี้

- กระจายแหล่งเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าและลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติ โดยเพิ่มการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินสะอาด และเตรียมการศึกษาและออกกฎหมายและระเบียบ เพื่อรองรับโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ในอีก 10 ปีข้างหน้า
- ดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นใจในข้อมูลด้านทรัพยากรพลังงานและความโปร่งใส ควรให้ประเทศไทยสมัครเป็นสมาชิกของ Extractive Industries Transparency Initiative (EITI) หรือโครงการเพื่อความโปร่งใสในภาคอุตสาหกรรมการสกัดทรัพยากร
- เพื่อมิให้การสำรวจและพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบในประเทศขาดความต่อเนื่องและให้รัฐได้รับผลตอบแทนในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรใต้ดิน เห็นควรเดินหน้าเปิดพื้นที่สำรวจและพัฒนาปิโตรเลียม รอบ 21 โดยเร็ว ทั้งนี้อาจกำหนดเป็นเงื่อนไขในการประมูลให้ผู้สนใจลงทุนสามารถยื่นข้อเสนอการแบ่งปันผลประโยชน์แก่รัฐเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในพรบ.ปิโตรเลียม เพื่อมิให้การสำรวจและพัฒนาแหล่งก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบในประเทศขาดความต่อเนื่องและให้รัฐได้รับผลตอบแทนในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรใต้ดินเพื่อแสวงหาปริมาณสำรองก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบมาทดแทนปริมาณที่ลดลงไปจากการใช้ที่เพิ่มขึ้นทุกปีในประเทศ
- ควรนำพื้นที่สงวนเพื่อการสำรวจปิโตรเลียมในภาคเหนือที่ปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงกลาโหม เข้ามาอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติปิโตรเลียมและพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม
- เร่งพิจารณาแนวทางในการพัฒนาแหล่งปิโตรเลียมสำหรับสัมปทานในพื้นที่ผลิต ที่ไม่สามารถต่อระยะเวลาได้อีกตามกฎหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างน้อย 5 ปีก่อนการสิ้นสุดสัมปทาน ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวควรครอบคลุมทั้งเรื่องวิธีการในการพัฒนาหลังการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานและการคัดเลือก

ผู้ดำเนินการที่เหมาะสม ผลประโยชน์ตอบแทนจากการผลิตต่อเนื่องที่รัฐควรได้รับ และโครงสร้างราคาก๊าซธรรมชาติ โดยคำนึงถึงปริมาณสำรองปิโตรเลียมที่คาดว่าจะคงมีเหลืออยู่ในพื้นที่ดังกล่าว

- ให้กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพลังงาน และคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภา ร่วมกันวางแนวทางและมอบหมายให้มีคณะเจรจาของส่วนราชการที่มีความรู้และความเป็นมืออาชีพ เพื่อเจรจาท้าข้อยุติกับกัมพูชา ในการเข้าไปสำรวจและพัฒนาปิโตรเลียมเพื่อพัฒนาพื้นที่ไหล่ทวีปทับซ้อนไทย-กัมพูชาในทะเลอ่าวไทย โดยสร้างกลไกในการเจรจาที่โปร่งใสเพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามและตรวจสอบได้ผ่านคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภา และเป็นไปตามกรอบของรัฐธรรมนูญ
- ส่งเสริมให้มีการขยายการลงทุนธุรกิจพลังงานไปในต่างประเทศมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านพลังงาน

(6) การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด

- ขจัดอุปสรรคการขออนุญาตจากภาครัฐ ในการพัฒนาโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ขนาดเล็กและเล็กมาก (SPP/VSP) โดยสร้างกระบวนการที่เปิดกว้าง โปร่งใส และจัดการเลือกปฏิบัติโดยเฉพาะ
 - แก้ไขกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน ให้การผลิตไฟฟ้าเป็นโรงงานจำพวกที่ 1 (คือไม่ต้องขออนุญาตการประกอบกิจการโรงงาน) เพราะต้องขออนุญาตจาก กกพ. อยู่แล้ว และเกณฑ์ในการพิจารณาของ กกพ. มีความละเอียดและเข้มงวดมากกว่ากรมโรงงานฯ หรือและแก้ไขมาตรา 48 ของ พ.ร.บ.การประกอบกิจการพลังงาน เพื่อให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) สามารถออกใบอนุญาตให้แก่กิจการพลังงาน (กิจการไฟฟ้าและท่อส่งก๊าซธรรมชาติ) ได้โดยไม่ต้องขอความเห็นจากหน่วยงานที่มีอำนาจตาม พรบ.ควบคุมอาคารและ พรบ.โรงงาน
 - แก้ไขนิยามของโรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงาน โดยให้ยกเว้นระบบผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบนหลังคาไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน
 - ยุบเลิกคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยโอนภารกิจไปให้ กกพ. และดำเนินการให้การอนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าเป็นรูปแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ตามวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ.การประกอบกิจการพลังงาน อย่างแท้จริง รวมทั้งให้ กกพ.ประสานงานกับการไฟฟ้าฝ่ายจำหน่ายอย่างใกล้ชิดในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ พ.ร.บ. การประกอบกิจการพลังงาน มาตรา 7(3), (4) และ (8) เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระบบของ SPP/VSP
 - แก้ปัญหาโครงการ SPP/VSP ด้านพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ยังค้างการพิจารณาอยู่โดยเจรจาปรับเงื่อนไขและราคาซื้อขายให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและสถานการณ์ตลาดในปัจจุบัน และปฏิบัติต่อผู้ประกอบการผู้ยื่นคำขอทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน

- กำหนดแผนการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ในระยะยาวและมีเป้าหมายการรับซื้อที่ชัดเจน โดยมีการกำหนดแผนการรับซื้อไฟฟ้าในแต่ละปีให้ครอบคลุมโครงการฟาร์มแสงอาทิตย์ขนาดเล็ก การติดตั้งแผงเซลล์แสงอาทิตย์บนหลังคาบ้านพักอาศัย กิจกรรมขนาดกลางและโรงงาน โดยโครงการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าจากเซลล์แสงอาทิตย์สำหรับใช้เอง เพื่อลดการใช้ไฟฟ้าในบ้านเรือน อาคาร กิจกรรมและโรงงาน ให้สามารถใช้วิธีหักลบหน่วย (Net metering) ในช่วงที่ปริมาณพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตได้จากเซลล์แสงอาทิตย์เกินกว่าความต้องการใช้
- มาตรการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนควรอยู่ในระดับที่เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ต้นทุนและศักยภาพของวัตถุดิบในประเทศไทย โดยมีเป้าหมายระยะยาวให้กิจกรรมพลังงานหมุนเวียนสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องมีการอุดหนุนหรืออุดหนุนน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับเชื้อเพลิงฟอสซิล ไม่เป็นภาระเกินสมควรต่อผู้ใช้ไฟฟ้า และใช้ระบบการแข่งขันด้านราคาในการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนบางประเภท (เช่น ฟาร์มแสงอาทิตย์) รวมทั้งควรหลีกเลี่ยงการดำเนินการใดที่เป็นการสร้างโควตาการผลิต
- กำหนดมาตรการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียนที่เหมาะสมสำหรับโครงการขนาดเล็กในท้องที่ห่างไกล และโครงการชุมชน
- แก้ไขปัญหาสิทธิพลในท้องถิ่นหรือกลุ่มผลประโยชน์ในพื้นที่ที่เป็นอุปสรรคหลักต่อการพัฒนาโครงการเปลี่ยนขยเป็นพลังงาน
- เร่งกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้พลังงานขั้นต่ำของเครื่องจักร อุปกรณ์ และอาคาร ให้มีความเข้มข้นมากขึ้น และกำหนดเป้าหมายในการประหยัดพลังงานในระยะยาวที่ชัดเจน ทั้งนี้ควรมีการแก้ไข พ.ร.บ. การส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน ในมาตรา 20 เพื่อให้กระทรวงพลังงานสามารถกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้พลังงานขั้นต่ำของอาคารได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และแก้ไขมาตรา 23 เพื่อให้กระทรวงพลังงานสามารถกำหนดมาตรฐานประสิทธิภาพการใช้พลังงานขั้นต่ำของเครื่องจักรและอุปกรณ์ได้ โดยไม่ต้องอาศัยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- จัดทำแผนระยะสั้นและระยะยาวในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ และแผนการจัดหาพลังงานเพื่อใช้ในยานยนต์ อย่างเป็นระบบเพื่อให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกันในทุกภาคส่วน ทั้งเทคโนโลยีและความพร้อมของอุตสาหกรรมยานยนต์ มาตรฐานไอเสีย ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน คุณภาพของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม และการจัดหาและจำหน่ายพลังงานเพื่อใช้ในยานยนต์ โดยคำนึงความจำเป็นในการลดผลกระทบของการใช้ยานยนต์ต่อสภาวะแวดล้อม การเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ตลอดจนการรักษาพยาบาลที่พึงประหยัดได้ โดยมีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมสำหรับการส่งเสริมเชื้อเพลิงชีวภาพดังนี้

○ เอทานอล

- ทอยลดประเภทน้ำมันเบนซินจากปัจจุบันที่มี 5 ประเภท ให้เหลือ 3 ประเภท (E10 95, E20 , E85) โดยให้ยกเลิกน้ำมันเบนซิน 95 ในช่วงต้นปี 2558 ตามด้วยยกเลิกแก๊สโซฮอล์ 91 ภายใน 2 ปี
- ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้บริษัทเอทานอลสามารถค้ำน้ำมันได้เสมือนบริษัทน้ำมัน รวมทั้งปรับระบบโลจิสติกส์ การผสมน้ำมัน E85 จากการผสมที่คลังน้ำมันในส่วนกลางเพียงอย่างเดียว เป็นให้สามารถผสมน้ำมัน E85 ณ โรงงานผลิตเอทานอลได้
- ส่งเสริมให้การกระจายตัวของโรงงานเอทานอลมากขึ้น สอดคล้องกับนโยบายเกษตรโซนนิ่ง เช่น ควรมีโรงงานเอทานอล เพิ่มขึ้นในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และภาคอีสานตอนบน
- กำหนดมาตรการเพื่อให้ประชาชนหลีกเลี่ยงการใช้ LPG ในภาคขนส่งภายใน ดังนี้
 - ❖ ให้กรมขนส่งทางบกยกเลิกการอนุญาตการปรับเปลี่ยนเชื้อเพลิงแก๊ส LPG
 - ❖ ให้กรมขนส่งทางบกเพิ่มภาษีป้ายทะเบียนรถที่ใช้ LPG
 - ❖ ให้กรมศุลกากรเพิ่มอากรขาเข้า หรือตั้งเพดานภาษีอุปกรณ์ที่ใช้ในการเปลี่ยนเชื้อเพลิงในรถยนต์
 - ❖ ให้กรมธุรกิจพลังงานปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ให้มีการจัดตั้งสถานีบริการแก๊ส LPG ใหม่ ตั้งแต่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป
- ไบโอดีเซล
 - ส่งเสริมให้เกิดเทคโนโลยีที่สามารถใช้น้ำมันไบโอดีเซลผสมในสัดส่วนที่สูงขึ้น (20-30%) เช่น เทคโนโลยี BHD หรือ H-FAME เพื่อให้เป็นการสร้างความต้องการน้ำมันไบโอดีเซล ซึ่งมาจากผลผลิตพืชน้ำมันของประเทศไทย
 - ส่งเสริมให้อุตสาหกรรมรถยนต์ คำนวณวิจัยเครื่องยนต์ที่สามารถใช้ไบโอดีเซลระดับ B30
- ปฏิรูประบบขนส่งมวลชน ระบบรางและระบบผังเมือง รวมทั้งการบูรณาการระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การใช้พลังงานในสาขาขนส่งมีประสิทธิภาพและมีลดต้นทุนพลังงานของประเทศในระยะยาว

กระบวนการสู่ภาคปฏิบัติ

เราเชื่อว่าข้อเสนอของ “กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน” จะทำให้ภาคพลังงานของประเทศไทยมีความเข้มแข็งและมีความมั่นคง ผู้ใช้พลังงานไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้จำหน่ายพลังงานและได้ซื้อพลังงานในราคาที่เป็นธรรม มีพลังงานใช้อย่างเพียงพอ มีการจัดหาพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรพลังงานในประเทศ มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมีรายได้เพิ่มขึ้น ปีละ 1 แสนล้านบาทที่สามารถนำไปพัฒนาประเทศหรือลงทุนในระบบขนส่งมวลชนหรือรถไฟฟ้ารางคู่ (แทนที่จะใช้วิธีการกู้เงินเพียงอย่างเดียว) ในขณะเดียวกันช่วยทำให้การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนสามารถ

ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว เพื่อทดแทนเชื้อเพลิงฟอสซิลในโลกที่มีปริมาณจำกัด อีกทั้งยังช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างความพร้อมต่อมาตรการบังคับในระดับสากลในอนาคตอันใกล้

การปฏิรูปพลังงานต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลจริง หากข้อมูลพื้นฐานไม่ถูกต้องหรือบิดเบือน ข้อเสนอการปฏิรูปพลังงานก็จะไม่เหมาะสมและสร้างความเสียหายต่อประเทศ แต่ที่น่าเป็นห่วงที่สุดในระยะสั้นก็คือการที่เราหลงประเด็น ทำให้เราละเลยปัญหาที่แท้จริง ได้แก่

- แหล่งปิโตรเลียมในประเทศจะมีน้อยลงและการนำเข้าจะสูงขึ้นมาก ต้นทุนพลังงานของประเทศจะแพงขึ้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาพลังงานหมุนเวียนและส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
- เปิดโอกาสให้มีการแทรกแซงจากปัจจัยภายนอก มีการกอบโกยและแสวงผลประโยชน์โดยมิชอบในกิจการพลังงานของรัฐได้ง่ายขึ้นเพราะสังคมมัวแต่ไปสนใจประเด็นอื่น

ข้อเสนอนี้เป็นข้อเสนอเพื่อให้ คสช.และรัฐบาลนำไปพิจารณาปฏิบัติ สิ่งที่รัฐบาลจะต้องทำก่อนการนำข้อเสนอนี้ไปปฏิบัติคือการเปิดรับฟังความเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักวิชาการ ส่วนราชการ ผู้ประกอบการด้านพลังงาน ผู้ใช้พลังงาน และภาคประชาชน ทั้งนี้ต้องสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร โดยผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นต้องแลกเปลี่ยนความเห็นด้วยเหตุผล เปิดใจฟังความเห็นของผู้อื่น และเคารพในความเห็นที่แตกต่างกัน การปฏิรูปพลังงานไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งไม่ยอมฟังความเห็นที่แตกต่างกัน แต่กลับใส่ร้ายป้ายสีผู้คิดต่าง

ข้อเสนอของกลุ่มฯส่วนใหญ่มีความชัดเจนและมีความจำเป็นเร่งด่วน เมื่อผู้มีอำนาจตัดสินใจรับฟังความเห็นรอบด้านแล้ว ควรตัดสินใจและนำไปปฏิบัติทันที อย่างไรก็ตามข้อเสนอบางเรื่องยังขาดความชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติ โดยเฉพาะการกระจายแหล่งเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้า จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรีบไปพิจารณากำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมหรือให้มีการนำหารือในสภาปฏิรูป

“กลุ่มปฏิรูปพลังงานเพื่อความยั่งยืน”

(ณ วันที่ 8 กรกฎาคม 2557)

1. นางสาวกนกพร เดชโชติอนันต์	ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุน MFC Asset Management
2. นางกรรณิการ์ ศรีธัญญลักษณ์	มูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม
3. นางสาวกฤติยา เพ็ชรศรี	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
4. นายกวี จงคงคาภูมิ	อดีตข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ
5. นางกอบกาญจน์ วัฒนวรางกูร	ประธานกรรมการบริหาร บริษัท โตชิบา ไทยแลนด์ จำกัด
6. นายเกริกไกร จีระแพทย์	ประธานกรรมการ บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
7. นายเกษมสิทธิ์ ปฐมศักดิ์	ประธานหอการค้านานาชาติ สมาหอการค้าไทย
8. ดร.ศุภจิต นาครทรรพ	รองปลัดกระทรวงพลังงาน
9. นางจันทร์ เคาภายน	อดีตผู้บริหาร ปตท.
10. ดร.จิรศักดิ์ รักษ์วิเชียร	ผู้จัดการ บริษัท ENSOL
11. นางสาวจิรพรรณ โอพาธนาเศรษฐ์	ธนาคารแห่งประเทศไทย
12. นางจุฑามาศ วายาจุต	ทนายความ
13. นายเจน นำชัยศิริ	รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
14. นายฉัตรชัย บุญรัตน์	ประธาน บมจ.มาลีสามพราน
15. ดร.ชนาธิป ผาริโน	คณะวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
16. นายชนินท์ ว่องกุศลกิจ	ประธานเจ้าหน้าที่บริหารบริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
17. นายชยุดพงศ์ นันท์ธนะวานิช	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
18. ดร.ชโยดม สรรพศรี	คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
19. นายชาย ชีวะเกตุ	ประธานที่ปรึกษา มูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม
20. ดร.ทรงธรรม ปิ่นโต	ธนาคารแห่งประเทศไทย
21. ดร.ทวารัฐ สูตะบุตร	รองอธิบดีกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
22. คุณหญิงทองทิพ รัตนะรัต	อดีตผู้อำนวยการสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย
23. ดร.เทียนไชย จงพีร์เพียร	นักวิชาการพลังงาน
24. นายธราธร รัตนนฤมิตร	รองผู้อำนวยการ Sasin Institute for Global Affairs (SIGA)
25. นายธฤติ บุญมานน	
26. นายธำรงรัตน์ มั่งเจริญ	รองศาสตราจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
27. นายธิปดี หาญประเสริฐ	กรรมการบริหาร สถาบันพลังงานเพื่ออุตสาหกรรม
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
28. นายนาฬิส อาหมัด	ที่ปรึกษา บริษัท ชันเอดิสัน จำกัด
29. นายนิติกร ตันติธรรม	กรรมการผู้จัดการ บริษัท บีแอลซีพี เพาเวอร์ จำกัด
30. นางสาวเนตรนฤมล ศิริมณฑล	อดีตผู้ช่วยผู้อำนวยการ UNDP ประเทศไทย
31. นายบรรยง พงษ์พานิช	ประธานกรรมการ บริษัทหลักทรัพย์ภัทร จำกัด (มหาชน)
32. นายปฏิการ มหัทธนาภิรักษ์	กรรมการผู้จัดการ บริษัทไฮเซลเอ็นจีเนียริ่ง
33. นางสาวประกาย ธีระวัฒนกุล	นักยุทธศาสตร์อาวุโส Sasin Institute for Global Affairs (SIGA)
34. นายประพล พรประภา	รองกรรมการผู้จัดการ บริษัท จูติกร จำกัด (มหาชน)
35. ดร.ประเสริฐ สินสุขประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ กระทรวงพลังงาน

36. นางสาวปราณี เล็กศรีสกุล	สำนักงาน กสท.
37. นางปรียาภรณ์ วิเวกาภีรัต	อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงพลังงาน/รองอธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน
38. ดร.ปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์	อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
39. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์	สภาหอการค้าไทย
40. นายผจญ ศรีบุญเรือง	อดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
41. นายพงษ์สกร ดำเนิน	ประธานเจ้าหน้าที่บริหารฝ่ายปฏิบัติการ บจ.ไทย ไบโอแก๊ส เอ็นเนอร์ยี
42. นางสาวพนิดา อมรศักดิ์	บริษัท กันกุล เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
43. ดร.พรพินันท์ ฉันทภักดีพงศ์	รักษาการผู้อำนวยการบริหาร มูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม
44. ดร.พรายพล คุ่มทรัพย์	ธนาคารแห่งประเทศไทย
45. นายพิจิษฐ์ อภิวัฒน์หาพร	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
46. นายพิชัย ถิ่นสันติสุข	ผู้จัดการฝ่ายผู้ลงทุนสัมพันธ์ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
47. นายพิชัย เลิศสุพงศ์กิจ	ประธานกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
48. นายพิเชษฐ สิทธิอำนวย	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
49. นายพิพัฒน์ เหลืองนฤมิตรชัย	บริษัท หลักทรัพย์ ธนชาติ จำกัด (มหาชน)
50. นายพิสุทธิ์ บุญวงศ์ไพศาล	กรรมการผู้อำนวยการ บมจ.หลักทรัพย์บัวหลวง
51. นางสาวเพ็ญศรี สุธีรศานต์	บล.ภัทร จำกัด
52. นายไพรัช บุรพชัยศรี	ผู้จัดการโรงไฟฟ้า บริษัท โกลว์
53. นายমনทล วสุวานิช	ผู้อำนวยการ สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย
54. นายมนู เลียวไพโรจน์	รองประธาน สภาหอการค้าไทย
55. นายมณูญ ศิริวรรณ	อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
56. นายเมตตา บันเทิงสุข	อดีตปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
57. ดร.ยรรยง ไทยเจริญ	อดีตผู้บริหาร บมจ.บางจาก
58. นายรัฐพล ภาณุภูมิ	อดีตผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน/อธิบดีกรมธุรกิจ
59. ดร.รัฐโรจน์ พณิชยจตุ	พลังงาน/รองปลัดกระทรวงพลังงาน
60. นายรุทธ์ นพคุณ	ธนาคารแห่งประเทศไทย
61. พลเอกเลิศรัตน์ รัตนวานิช	กรรมการ หอจดหมายเหตุพุทธทาส
62. นางสาววรดา เชอริยूस	ทนายความ บ.สำนักกฎหมายดำเนินสมเกียรติและบุญมา จำกัด
63. นายวรพจน์ แสนประเสริฐ	อดีตสมาชิกวุฒิสภา
64. นายวรการ พรหมโบล	JJ LAPP CABEL (Thailand) Co.,Ltd
65. นายวิจิตรา ฉลาดล้ำ	บก.ข่าวออนไลน์ นสพ.แนวหน้า
66. นายวิชัย อัครัสกร	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
67. นายวิชัย สถาปิตานนท์	บริษัท กันกุล เอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)
68. ท่านผู้หญิงวิระยา ชวกุล	รองประธานกรรมการหอการค้าไทย สภาหอการค้าไทย
69. นางสาววิไลพร ลีวเกษมศานต์	ผู้จัดการส่วนโรงไฟฟ้า บริษัท IRPC จำกัด(มหาชน)
70. นายวีระพล พวงพิทยาภูมิ	ประธานกรรมการ มูลนิธินพรี-รัตนโกสินทร์
71. รศ.ดร.ศักรินทร์ ภูมิรัตน์	อดีตรองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
72. ดร.ศิริ จิระพงษ์พันธ์	ประธานสภาอุตสาหกรรม จังหวัดระยอง
	อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
	ผู้อำนวยการสถาบันปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

73. นางสาวศิริกัญญา ตันสกุล	นักวิจัยอาวุโส สถาบันอนาคตไทยศึกษา
74. นางศิริพร เหลืองนวล	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
75. ดร.เศรษฐพุฒิ สุทธิวาทนฤพุฒิ	ประธานกรรมการบริหาร สถาบันอนาคตไทยศึกษา
76. นายสมชาย ไรจน์อัสเสถียร	ผู้อำนวยการบริษัท ฟรีเมียร์
77. นายสมโภชน์ กาญจนภรณ์	อดีตสมาชิกวุฒิสภา
78. นายสิทธิโชค ศรีเจริญ	ทนายความ
79. นายสิริวัตร วิฑูรกิจจาวนิช	วิศวกรปิโตรเลียม บมจ.ปตท.สผ.
80. นางสาวสุจิตรา เข็มมี	กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
81. นายสุทธิชัย เตียวยืนยง	ผู้สื่อข่าวอาวุโส นสพ.ข่าวสด
82. ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
83. นายสุรยุทธ ทวีกุล	ผู้อำนวยการใหญ่สายการเงิน บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)
84. นางสาวสุพร ศิริคุณ	อดีตนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน
85. ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์	ผู้อำนวยการสถาบัน Sasin Institute for Global Affairs (SIGA)
86. นายสุวิทย์ ธนฉัตรพานิช	เลขาธิการกลุ่มอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
87. นายหิน นววงศ์	รองประธานกรรมการ สถาบันพลังงานเพื่ออุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
88. นายองอาจ เอื้ออภิฤณกุล	กรรมการบริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)
89. นายอนนต์ สิริแสงทักษิณ	อดีตประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บมจ.ปตท.สผ.และ PTTGC
90. นายอนันต์ เกษเกษมสุข	อดีตผู้บริหาร บมจ.ปูนซีเมนต์ไทย
91. นายอนันต์ ชาตรุประชีวิน	ผู้จัดการใหญ่ ชุมชนสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย
92. นายอนุชิต ลิ้มสุวัฒน์	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
93. ดร.อรรถสิทธิ์ กอชัยพฤกษ์	
94. นางอรสุดา ไชยโพธิ์	สภาหอการค้าไทย
95. นางสาวอัญชัญ พัฒนประเทศ	ผู้สื่อข่าว
96. นางอานิก อัมระนันท์	อดีตรองประธานคณะกรรมการการพลังงาน สภาผู้แทนราษฎร
97. นายอำนาจ ยะโสธร	เลขาธิการกลุ่มเซรามิก สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
98. นายอุปกรม ทวีโภค	กรรมการบริหาร บ.กริไทย จำกัด (มหาชน)
99. นางสาวเอี่ยมศรี บุญหทัยรัตน์	Nation TV